

დანიელის წიგნი — ას ოცდამესამე

დანიელის 11:40-ის წინასწარმეტყველური მნიშვნელობის გახსნა

Jeff Pippenger

2024-03-08

დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცე მუხლი არის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი მუხლი ღვთის სიტყვაში, ისევე როგორც დანიელის მერვე თავის მეთოთხმეტე მუხლი. ორმოცე მუხლი წარმოდგენილია მდინარე ხიდეკელით, ხოლო მდინარე ულავი წარმოადგენს დანიელის მერვე თავს, მეთოთხმეტე მუხლს.

ორმოცე მუხლი იწყება სიტყვებით: „და აღსასრულის ჟამს“, რითაც მკაფიოდ განისაზღვრება, რომ ამ მუხლის დასაწყისი 1798 წელია. მუხლის ორმოცდამეთერთმეტე სიტყვა 1989 წელს გაიხსნა, როდესაც ცნობილ იქნა, რომ ისინი იმ დროისათვის საბჭოთა კავშირის დაშლას მიუთითებდნენ. მუხლში არსებული ეს ორმოცდამეთერთმეტე სიტყვა მოიცავს როგორც 1798 წლის აღსასრულის ჟამს, ისე შემდეგ სხვა აღსასრულის ჟამს 1989 წელს. ალფამ და ომეგამ ამ მუხლს თავისი ხელმოწერა დაუსვა ყველასათვის, ვისაც ხილვა და სმენა სურს. პირველი და მესამე ანგელოზების ორივე მოძრაობის აღსასრულის ჟამი ამ ერთ მუხლშია წარმოდგენილი.

შემდეგი მუხლი განსაზღვრავს, თუ როდის იპყრობს პაპობა, წარმოდგენილი როგორც ჩრდილოეთის მეფე, შეერთებულ შტატებს, წარმოდგენილს როგორც მშვენიერ ქვეყანას, შეერთებულ შტატებში მალე მომავალი საკვირაო კანონის დროს. ამიტომ, თუმცა მეორმოცე მუხლის სიტყვები განსაზღვრავს აღსასრულის ჟამს 1798 წელს, როგორც დასაწყისს, და აღსასრულის ჟამს 1989 წელს, როგორც დასასრულს, სინამდვილე ის არის, რომ მეორმოცე მუხლში წარმოდგენილი წინასწარმეტყველური ისტორია არ სრულდება მანამ, ვიდრე არ დადგება ორმოცდამეთერთმეტე მუხლი, როდესაც ჩრდილოეთის მეფე დაიპყრობს მშვენიერ ქვეყანას. ეს ნიშნავს, რომ ისტორია საბჭოთა კავშირის დაშლიდან 1989 წელს, ვიდრე მალე მომავალი საკვირაო კანონი ორმოცდამეთერთმეტე მუხლში, წარმოადგენს შეერთებული შტატების ისტორიას პრეზიდენტ რონალდ რეიგანიდან ვიდრე მალე მომავალ საკვირაო კანონამდე. ეს ისტორია მოიცავს 2001 წლის 11 სექტემბერს და შემდგომ პერიოდს გამოცხადების მეთერთმეტე თავის დიდი მიწისძვრის საათამდე.

როდესაც ეს მუხლი თავდაპირველად გაიხსნა, სიმართლის წინააღმდეგ წამოიჭრა ასეთი არგუმენტი: „პიპენგერის მტკიცება, რომ ეს მუხლი წარმოადგენს 1798 წლის ისტორიას, ვიდრე საკვირაო კანონს, იყო აბსურდული მტკიცება, რადგან ბიბლიაში მუხლები არასოდეს წარმოადგენენ ისტორიის ასეთ ხანგრძლივ პერიოდებს.“ ჩვენ არ გვქონდა ნაფიქრი იმ კონცეფციაზე, არსებობს თუ არა დროის იმ პერიოდის ზღვარი, რომელიც შეიძლება ერთ მუხლში იყოს მოთავსებული, მაგრამ მაშინვე გაგვახსენდა, რომ გამოცხადების მეცამეტე თავის მეთერთმეტე მუხლი სწორედ იმავე ისტორიას მიუთითებს, და ამას იგი ერთ მუხლში აკეთებს. მიწის მხედის ისტორია 1798 წელს დაიწყო, ხოლო მიწის მხედის დრაკონივით ლაპარაკი თავის აღსრულებას პოვებს მალე

მოსალოდნელ საკვირაო კანონში.

„და როდესაც პაპობას, ძალაგამოცლილს, იძულებული გახდა შეეწყვიტა დევნა, იოანემ იხილა ახალი ძალა, ამომავალი იმისათვის, რომ გაემეორებინა გველეშაპის ხმა და გაეგრძელებინა იგივე სასტიკი და მკრეხელური საქმე. ეს ძალა, უკანასკნელი, რომელსაც ეკლესიისა და ღვთის რჯულის წინააღმდეგ ომი უნდა ეწარმოებინა, სიმბოლურად წარმოდგენილი იყო კრავითმსგავსი რქების მქონე მხეცით.“ Signs of the Times, November 1, 1899.

თუ ადამიანს ტექნიკური სიზუსტე დასჭირდებოდა, ორმოცე მუხლი მოიცავს 1798 წლის ისტორიას, ვიდრე ორმოცდამეერთე მუხლამდე, ხოლო ორმოცდამეერთე მუხლში კვირადღის კანონი არის იდენტიფიცირებული; ასე რომ, გამოცხადების მეცამეტე თავის ერთი მუხლისგან განსხვავებით, ორმოცე მუხლი სინამდვილეში ოდნავ უფრო მოკლეა, რადგან კვირადღის კანონი მომდევნო მუხლშია, მაშინ როცა გამოცხადების მეცამეტე თავში 1798 წლიდან კვირადღის კანონამდე პერიოდი ერთ მუხლშია მოცემული. და უაიტი გვამცნობს, რომ წინასწარმეტყველების „იგივე ხაზი“, რომელიც დანიელის წიგნშია, გამოცხადების წიგნშიც გრძელდება, და თუ აირჩევთ „ხაზი ხაზზე“ პრინციპის გამოყენებას, გამოცხადების მეცამეტე თავის მეთერთმეტე მუხლი ადვილად გადადის ორმოცე მუხლის თავზე.

როდესაც შენ მართლაც იყენებ „სტრიქონი სტრიქონზე“-ს პრინციპს, აღმოაჩენ, რომ ორმოცე მუხლის მიერ გამოცხადების მეცამეტე თავის მიწის მხეცის (შეერთებული შტატები) წარმოდგენა, რომელიც ორმოცე მუხლში წარმოდგენილია „ეტლებით, ხომალდებითა და მხედრებით“, იცვლება 1798 წელს ორი რქის მქონე კრავისმაგვარი მხეციდან დრაკონივით მეტყველ მხეცად, მალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონის დროს, და აგრეთვე, რომ კრავისმაგვარ მხეცს ორი რქა აქვს.

ორმოცე მუხლი აგრეთვე წარმოადგენს იმ სიმბოლურ სამოცდაათ წელს, როცა ტვიროსის მეძავი დავიწყებას ეძლევა, რადგან ეს სამოცდაათი სიმბოლური წელი არის როგორც ერთი მეფის დღეები, ხოლო მეფე არის სამეფო. ორმოცე მუხლისა და გამოცხადების მეცამეტე თავის ხაზის საფუძველზე, ბიბლიური წინასწარმეტყველების ის სამეფო, რომელიც მეფობს ესაიას ოცდამესამე თავის სამოცდაათი სიმბოლური წლის განმავლობაში, არის მიწის მხეცი, რომელსაც ძალის ორი რქა აქვს. მიწის მხეცი იწყება ძალის ორი რქით, რომლებიც რესპუბლიკანიზმსა და პროტესტანტიზმს წარმოადგენს, მაგრამ როცა ორმოცე მუხლის ისტორია თავის აღსრულებას უახლოვდება ორმოცდამეერთე მუხლში, მისი ორი წინასწარმეტყველური ძალა მაშინ იდენტიფიცირდება როგორც „გემები“ (ეკონომიკური ძალაუფლება) და „ეტლები და მხედრები“ (სამხედრო ძლიერება).

ესაიას ოცდამესამე თავის სამოცდაათი სიმბოლური წლის განმავლობაში დავიწყებულია ტვიროსის მეძავი, რომელიც ორმოცე მუხლში ჩრდილოეთის მეფეა. მაგრამ შემდეგ, სამოცდაათი სიმბოლური წლის ბოლოს, იგი კვლავ იმეძავებს დედამიწის მეფეებთან, როგორც ეს მოხდა იმ ისტორიის განმავლობაში, რომელიც საბჭოთა კავშირის დაშლამდე მიდიოდა, როცა ყველა ისტორიკოსი ადასტურებს, რომ

პრეზიდენტმა რეიგანმა უზრუნველყო საიდუმლო კავშირი ბიბლიური წინასწარმეტყველების ანტიქრისტესთან საბჭოთა კავშირის დამხობის მიზნით. 1989 წლამდე მიმავალ პერიოდში რეიგანს უკვე დაწყებული ჰქონდა ფარული უკანონო ურთიერთობა ცოდვის კაცთან; ამრიგად, ნაბუქოდონოსორის მუსიკოსებმა დაიწყეს იმ მელოდიის დამუშავება, რომლის სიმღერაც დავიწყებულმა მეძავმა იწყო. იოანე პავლე II-ის უპრეცედენტო მსოფლიო მსახურება, სწორედ იმავე ისტორიაში, იყო იმ „სიმღერისა და ცეკვის“ დასაწყისი, რომელმაც გამოიწვია, რომ „მთელმა მსოფლიომ“ „გაჰყვა მხეცს გაოცებით“.

მეორმოცე მუხლი აგრეთვე წარმოადგენს ლაოდიკიური ადვენტიზმის ისტორიას, რომელიც 1798 წელს დაიწყო, როგორც სარდისი; შემდეგ სარდისში მყოფებმა მიიღეს ის ნათელი, რომელიც გაიხსნა, და შემდეგ ფილადელფიური მოძრაობა გამოვიდა სარდისიდან. როდესაც ფილადელფიურმა მოძრაობამ უარყო 1856 წლის ნათელი, მაშინ იგი 1863 წელს მოძრაობიდან ლაოდიკიის ეკლესიად გარდაიქმნა. ამგვარად, ის ეკლესია განწესებულია, რომ ორმოცდამეერთე მუხლში უფლის პირიდან ამოინთხეს, რაც არის მალე მოსასვლელი საკვირაო კანონი. მეორმოცე მუხლი წარმოადგენს არა მხოლოდ შეერთებული შტატების ისტორიას, არამედ ლაოდიკიური ადვენტიზმის ისტორიასაც.

ლაოდიკიური ადვენტიზმს ღვთის სიტყვის საღვთო ნათელი მიეცა მის საყრდენ და ძალის წყაროდ, ხოლო ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობას ამერიკის შეერთებული შტატების კონსტიტუციის საღვთო ნათელი მიეცა მის საყრდენ და ძალის წყაროდ. ორივე მათგანი წინასწარმეტყველურად რქებად დაიწყო 1798 წელს, და სამოცდაათი სიმბოლური წლის დასასრულს განდგომილი რესპუბლიკური რქა და განდგომილი პროტესტანტული რქა ერთ რქად შეერთდებიან და გველემპივით ილაპარაკებენ.

ორმოცე მუხლის ორი რქა არის ხელისუფლება და რჩეული ეკლესია, რომლებიც წინასწარმეტყველების ორ ხაზს წარმოადგენენ, რომლებიც ერთად მიმდინარეობენ, რადგან ისინი წარმოდგენილნი არიან როგორც ორი რქა ერთ მხეცზე. სადაც კი მხეცი მიდის, ეს ორი რქაც იქვე მიდის, და ისინი ამას იმავე წინასწარმეტყველურ ისტორიაში აკეთებენ. პროტესტანტიზმის რქას აქვს ორმაგი წინასწარმეტყველური ბუნება, წარმოდგენილი ლაოდიკიისა და ფილადელფიის მიერ. რესპუბლიკანიზმის რქასაც აქვს ორმაგი წინასწარმეტყველური ბუნება, წარმოდგენილი რესპუბლიკური და დემოკრატიული პოლიტიკური პარტიების მიერ. თითოეული რქის ამ ორმაგი ბუნების მეორე ნაწილი ბოლოს ამოდის და უფრო მაღლა ამოდის, დანიელის მერვე თავის მიხედვით.

შემდეგ აღვაპყარი ჩემი თვალები, ვიხილე, და აჰა, მდინარის წინ იდგა ვერძი, რომელსაც ორი რქა ჰქონდა; და ორივე რქა მაღალი იყო, მაგრამ ერთი მეორეზე მაღალი იყო, ხოლო უმაღლესი უკანასკნელ ამოვიდა. დანიელი 8:3.

ყოველი რქის ორნაირი მახასიათებლები ქრისტეს ხაზში ილუსტრირებულია სადუკეველებითა და ფარისევლებით, რაც რესპუბლიკურ რქაში შეესაბამება

ლიბერალიზმს (მონობის მომხრე, დემოკრატია, woke-იზმი და გლობალიზმი) და კონსერვატიზმს (მონობის წინააღმდეგი, კონსტიტუციური რესპუბლიკა, ტრადიციონალისტები, MAGA). პროტესტანტული რქის ორნაირი მახასიათებლები შეესაბამება ფილადელფიასა და ლაოდიკეას. ამ ორი რქის ორმაგ სიმბოლოდ დაყოფას შორის სრული პარალელი არ არსებობს, რადგან არც პროგრესული ლიბერალიზმი და არც კონსერვატიული MAGA-იზმი არ აღმოჩნდება საკვირაო კანონის საკითხში მართალ მხარეს, ვინაიდან ფარისევლები და სადუკვეველები ჯვართან გაერთიანდნენ; მაგრამ მალე მოსახდენი საკვირაო კანონის დროს, რომელიც ჯვრით იყო წინასწარ ნასახიერები, ლაოდიკეა უფლის პირიდან ამოინთხევა, ხოლო ფილადელფიური რქა მაშინ აღიმართება, როგორც დროშა. მიუხედავად ამისა, ორივე რქის ორმაგი ბუნება წარმოდგენილია ფარისევლებსა და სადუკვეველებს შორის არსებული თეოლოგიური დავით, და წარმართთა მაცნე (პავლე), ქრისტეს ისტორიის ფარგლებში, უწინ ფარისეველთა შორის ფარისეველი იყო.

გვიანი წვიმის მეთოდოლოგია, რომელიც არის სტრიქონი სტრიქონზე, გამოყენებისას წარმოშობს დიდ ნათელს ორმოცე მუხლში. გამოცხადების მეორე თავიდან მეთვრამეტე თავის ჩათვლით ყველაფერი ორმოცე მუხლთან სრულ შესაბამისობაშია. ესაიას ოცდამესამე თავის მოწმობა ტვიროსის მეძავის შესახებ ამ მუხლს შეესაბამება. რასაკვირველია, არსებობს კიდევ რამდენიმე ადგილი, რომელიც ორმოცე მუხლს ზემოდან უნდა დაედოს, მაგრამ, შესაძლოა, ორმოცე მუხლის ყველაზე მნიშვნელოვანი სტრიქონი-სტრიქონზე გამოყენება თავად ორმოცე მუხლია.

მეორმოცე მუხლში წარმოდგენილია როგორც აღსასრულის ჟამი 1798 წელს, ისე აღსასრულის ჟამი 1989 წელს. ეს წინასწარმეტყველების მკვლევარს მიუთითებს, რომ 1798 წლის აღსასრულის ჟამი გადააფაროს 1989 წლის აღსასრულის ჟამს. როდესაც ეს ხდება, მეორმოცე მუხლის ისტორია წარმოშობს ორ ხაზს, რომელთაგან თითოეული იწყება 1798 წელს და გრძელდება მეორმოცდამეერთე მუხლში მოხსენიებულ მალე მოსალოდნელ კვირადღის კანონის დადგომამდე. ხაზი, რომელიც 1798 წელს იწყება, განსაზღვრავს ღვთის უკანასკნელი დღეების ხალხის შინაგან უწყებას, ხოლო ხაზი, რომელიც 1989 წელს იწყება, იმავე ისტორიის განმავლობაში განსაზღვრავს ღვთის უკანასკნელი დღეების ხალხის გარეგან უწყებას. ამიტომ, მეორმოცე მუხლი თავის თავშივე მოიცავს იმ სიმბოლიკას, რომელიც წარმოდგენილია გამოცხადების წიგნში შვიდი ეკლესიისა და შვიდი ბეჭდის იმავე შინაგანი და გარეგანი წინასწარმეტყველური ურთიერთმიმართებით. და ეს წინასწარმეტყველური ფენომენი წარმოდგენილია ერთ მუხლში, რომელიც ორმოცდათერთმეტი სიტყვისაგან შედგება!

მილერიტებმა შეიცნეს შვიდი ეკლესიისა და შვიდი ბეჭდის შინაგანი-გარეგანი უწყება, თუმცა მათ ისიც შეიცნეს, რომ შვიდი საყვირიც ჭეშმარიტების მესამე ხაზს წარმოადგენდა, რომელიც შვიდი ეკლესიებითა და შვიდი ბეჭდებით წარმოდგენილი ისტორიის ერთ ელემენტს შეადგენდა. საყვირები იყო, როგორც მილერი აცხადებს, „ის განსაკუთრებული სასჯელები“, რომლებიც რომს მოევლინა. მილერიტებს ესმოდათ, რომ შვიდი საყვირით წარმოდგენილი ღვთის სასჯელები დაკავშირებული იყო შვიდი ეკლესიის ისტორიასთან და შვიდი ბეჭდის პარალელურ ისტორიასთან.

ორმოცე მუხლი მოიცავს 2001 წლის 11 სექტემბრის ისტორიას, და ამიტომ, ორმოცე მუხლში შვიდი საყვირის წინასწარმეტყველური ხაზი ასევე შესაბამისობაშია მოყვანილი. პირველი ანგელოზი მოვიდა 1798 წელს, რათა გამოეცხადებინა 1844 წელს სამსჯავროს გახსნა. ეს სამსჯავრო იყოფა საგამომძიებლო და აღმასრულებელ სამსჯავროდ. ორმოცე მუხლის ისტორია არის საგამომძიებლო სამსჯავროს ისტორია, ხოლო ორმოცდამეერთე მუხლიდან მოყოლებული, ვიდრე მიქაელი აღდგება და შვიდი უკანასკნელი წყლული გადმოიღვრება, არის აღმასრულებელი სამსჯავროს ისტორია.

აღმასრულებელი სამსჯავრო იწყება მაშინ, როდესაც შეერთებული შტატები გველემშაპივით ლაპარაკობს.

„სიმბოლოს კრავისმაგვარი რქები და გველემშაპის ხმა მიუთითებს მკვეთრ წინააღმდეგობაზე ამგვარად წარმოდგენილი ერის აღიარებებსა და მის პრაქტიკას შორის. ერის „ლაპარაკი“ მისი საკანონმდებლო და სასამართლო ხელისუფლებების მოქმედებაა. ამგვარი მოქმედებით იგი სიცრუედ აქცევს იმ ლიბერალურ და მშვიდობიან პრინციპებს, რომლებიც თავისი პოლიტიკის საფუძვლად გამოაცხადა. წინასწარმეტყველება, რომ იგი „ილაპარაკებს როგორც გველემშაპი“ და განახორციელებს „პირველი მხეცის მთელ ძალაუფლებას“, აშკარად წინასწარ გვამცნობს შეუწყნარებლობისა და დევნის იმ სულის განვითარებას, რომელიც გამოვლინდა გველემშაპითა და ჯიქისმაგვარი მხეცით წარმოდგენილ ერებში. ხოლო განცხადება, რომ ორრქიანი მხეცი „აიძულებს ქვეყანას და მასზე მცხოვრებთ, თაყვანი სცენ პირველ მხეცს“, მიუთითებს, რომ ამ ერის ძალაუფლება გამოყენებული იქნება ისეთი წესის აღსასრულებლად, რომელიც პაპობისადმი პატივისცემის გამოხატვის აქტს შეადგენს.“ The Great Controversy, 443.

როცა შეერთებული შტატები „ილაპარაკებს“ და აღასრულებს მალე მოსავალ კვირის კანონს, გამოცხადების მეთვრამეტე თავის „მეორე ხმა“ „ილაპარაკებს“ იმით, რომ კაცებსა და ქალებს ბაბილონიდან მოუწოდებს გამოსვლას.

და მოვისმინე სხვა ხმა ზეციდან, რომელიც ამბობდა: გამოდით მისგან, ჩემო ხალხო, რათა არ ეზიაროთ მის ცოდვებს და არ მიიღოთ მისი წყლულებისაგან. რადგან მისი ცოდვები ცამდე აღიწია, და ღმერთმა გაიხსენა მისი უსამართლობანი. მიაგეთ მას, როგორც მან მოგაგოთ თქვენ, და ორმაგად მიუზღეთ მისი საქმეებისამებრ; სასმისში, რომელიც მან აავსო, ორმაგად აუვსეთ მას. გამოცხადება 18:4–6.

ორმოცდამეერთე მუხლში, როდესაც შეერთებული შტატები ლაპარაკობს, ისინი, ვინც ჯერ კიდევ თანამედროვე ბაბილონის სამმაგ გარემოში იმყოფებიან, გამოხმობილნი არიან, როდესაც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის „მეორე ხმა“ ალაპარაკდება. ისინი, ვინც მაშინ არიან გამოხმობილნი, ორმოცდამეერთე მუხლში წარმოდგენილნი არიან როგორც „ედომი, მოაბი და ყამონის ძეთა მთავარი“. ამ მუხლში, ისინი, ვინც თანამედროვე ბაბილონის სამმაგი სიმბოლოთია წარმოდგენილნი, ჩრდილოეთის მეფის (პაპობის) ხელიდან თავს აღწევენ. ებრაული სიტყვა „escape“ ნიშნავს დაძვრომით, მოუსხლტებლად თავის დაღწევას, და მისი შინაგანი მნიშვნელობა ის არის, რომ ეს თავის დაღწევა ხორციელდება იმისგან, რასაც გაქცევამდე იმთავითვე

ტყვეობაში ჰყავდა ისინი, ვინც თავს აღწევს.

იგი შევა აგრეთვე დიდებულ ქვეყანაში, და მრავალი [ქვეყანა] დაემხო; ხოლო ესენი გადაურჩებიან მის ხელს: ედომი, მოაბი და ყამონის ძეთა მთავარნი. იგი ხელს გაიწვდის აგრეთვე ქვეყნებზე; და ეგვიპტის ქვეყანა ვერ გადაურჩება. დანიელი 11:41, 42.

ორმოცდამეორე მუხლში პაპობა (ჩრდილოეთის მეფე) თავის მესამე გეოგრაფიულ დაბრკოლებას იპყრობს, როდესაც ეგვიპტეს, რომელიც გაერთიანებული ერების სიმბოლოა, დაეუფლება; ეს წინასწარ არის ნაჩვენები ჰეროდეს დაბადების დღის მაგალითში, როდესაც იგი ჰეროდისას (პაპობის) ასულის, სალომეს (ამერიკის შეერთებული შტატების), მატყუარა ცეკვას დაემორჩილა. ეს მიუთითებს იმ დროს, როდესაც გაერთიანებული ერები („ათი მეფე“ გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავში) თანხმდებიან, რომ თავიანთი სამეფო მხეცს ერთ საათით მისცენ. ეს ერთი საათი არის გამოცხადების მეთერთმეტე თავის „დიდი მიწისძვრის“ საათი და ის „საათი“, როდესაც ბაბილონის მეძავი განისჯება. ორმოცდამეორე მუხლში ეგვიპტე (გაერთიანებული ერები) „ვერ გადარჩება.“

ორმოცდამეორე მუხლში „გაქცევად“ ნათარგმნი ებრაული სიტყვა განსხვავდება ორმოცდამეთერთმეტე მუხლში გამოყენებული ებრაული სიტყვისაგან. ორმოცდამეორე მუხლში სიტყვა „გაქცევა“ ნიშნავს „ვერ ჰპოვო ხსნა“, ხოლო ორმოცდამეთერთმეტე მუხლი მიუთითებს, რომ ისინი, რომელნიც მალე მოსალოდნელ კვირადღის კანონს წინ უსწრებდნენ და პაპობასთან ხელიხელჩაკიდებულნი იყვნენ, შემდეგ ისე გაექცევიან, თითქოს სრიალით დაუსხლტნენ. კვირადღის კანონის კრიზისის ჟამამდე თანამედროვე ბაბილონის ზიარებაში მყოფნი იღებდნენ სატანურ აზრს, რომ კვირა არის ღვთის თაყვანისცემის დღე. როდესაც მხეცის ნიშანი იძულებით დამკვიდრდება, ადამიანს შეუძლია ან მიიღოს იგი რაიმე მიზეზით, ან სინამდვილეში ირწმუნოს, რომ ასეა. ამის დაჯერება ნიშნავს ნიშნის მიღებას შუბლზე, ხოლო მისი უბრალოდ მიღება — ნიშნის მიღებას ხელზე.

კვირადღის კანონის დროს ისინი, ვინც პაპობის ხელიდან თავს დააღწევდნენ, უარყოფენ სატანურ იდეას, თითქოს ღვთის თაყვანისცემის დღე მზის დღე იყოს, სწორედ იმ დროს, როდესაც ამერიკის შეერთებული შტატები და გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია ხელს უწყობენ რომის მეძავს, პაპის ძალაუფლებას, ჩრდილოეთის მეფეს.

„ამერიკის შეერთებული შტატების პროტესტანტები პირველები იქნებიან, რომლებიც ხელეbs გაწვდიან უფსკრულის გადაღმა, რათა სპირიტუზმის ხელი შეიპყრონ; ისინი გადასწვდებიან უფსკრულს, რათა რომაულ ძალაუფლებას ხელი ჩასჭიდონ; და ამ სამმაგი კავშირის გავლენით, ეს ქვეყანა რომის კვალს დაადგება სინდისის უფლებათა შელახვაში.“ The Great Controversy, 588.

მნიშვნელოვანია, რომ დრო დავუთმოთ დანიელის მეთერთმეტე თავის უკანასკნელი ექვსი მუხლის სტრუქტურის წარმოჩენას, სანამ ორმოცე მუხლის განხილვას განვაგრძობთ. ჩრდილოეთის მეფე, რომელიც თანამედროვე რომია, სამ გეოგრაფიულ

დაბრკოლებას იპყრობს, რათა დედამიწის ტახტზე დამკვიდრდეს. წარმართულმა რომმა სამი გეოგრაფიული დაბრკოლება დაიპყრო, ისევე როგორც პაპურმა რომმა; ასევე თანამედროვე რომიც იპყრობს სამხრეთის მეფეს (ყოფილ საბჭოთა კავშირს) ორმოცე მუხლში, შემდეგ დიდებულ ქვეყანას (შეერთებულ შტატებს) ორმოცდამეერთე მუხლში, ხოლო შემდეგ ეგვიპტეს (გაერთიანებულ ერებს) ორმოცდამეორე და ორმოცდამესამე მუხლებში.

მაგრამ, როგორც დის უაითის წინა ციტატა მიუთითებს, შეერთებული შტატები ერთდროულად უწვდის ხელს პაპობასა და გაერთიანებულ ერებს. გველემპის, მხეცისა და ცრუწინასწარმეტყველის სამმაგი კავშირი სრულდება მალე მოსალოდნელი კვირა დღის კანონის დროს, თუმცა დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცდამერთმეტე-მეორმოცდამესამე მუხლები ამ ერთდროულ დაპყრობას თანამიმდევრულად წარმოაჩენს. აქ ნაჩვენები მიმდევრობა მოვლენათა მსვლელობას გამოხატავს, მაგრამ ყოველივე ეს სრულდება მალე მოსალოდნელი კვირა დღის კანონის დროს.

იმ მომენტში გამოცხადების მეთვრამეტე თავის „მეორე ხმა“ „ლაპარაკობს“ სწორედ იქ, სადაც შეერთებული შტატები „ლაპარაკობს“. ღმერთი ლაპარაკობს იქ და მაშინ, სადაც და როდესაც სატანა ლაპარაკობს. ორმოცდამეოთხე მუხლში აღმოსავლეთიდან და ჩრდილოეთიდან მოსული ამბები ჩრდილოეთის მეფეს აშფოთებს და იწყება საბოლოო პაპური სისხლისღვრა. ორმოცდამეოთხე მუხლი, ორმოცდამეორე და ორმოცდამესამე მუხლების მსგავსად, იწყება ორმოცდამეერთე მუხლში, როდესაც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ძლიერი ანგელოზი იწყებს თავის სხვა ფარის მოწოდებას, რომ გამოვიდნენ ბაბილონიდან.

მის მიერ წარმოდგენილი გზავნილი არის ის გზავნილი, რომელიც მესამე ვაის ისლამს მისი სამსჯავრო იარაღისა და ბაბილონის მეძავის დასჯის საშუალებად განსაზღვრავს. ისლამი წარმოდგენილია როგორც „აღმოსავლეთის ამბები“, ხოლო პაპობა (ჩრდილოეთის ცრუ მეფე) — როგორც „ჩრდილოეთის ამბები“. დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავის ორმოცდამეთმეტე მუხლი განსაზღვრავს საგამომძიებლო სამსჯავროს, ხოლო ორმოცდამეთერთმეტე მუხლიდან ორმოცდამეხუთე მუხლამდე — აღმასრულებელ სამსჯავროს.

ჩვენ მომავალ სტატიაში გავაგრძელებთ დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცე მუხლის განხილვას.

„ერთხელ, როდესაც ნიუ-იორკში ვიმყოფებოდი, ღამის ხილვაში მოწოდებული ვიყავი მეხილა შენობები, რომლებიც სართულ-სართულ აღიმართებოდა ზეცისკენ. ამ შენობებს ცეცხლგამძლეობის გარანტიას აძლევდნენ, და ისინი აღიმართა თავიანთი მფლობელებისა და მშენებლების განსადიდებლად. უფრო და უფრო მაღლა იწევდა ეს შენობები, და მათში გამოიყენებოდა უძვირფასესი მასალა. მათ, ვისაც ეს შენობები ეკუთვნოდათ, საკუთარ თავს არ ეკითხებოდნენ: „როგორ შეგვიძლია საუკეთესოდ ვადიდოთ ღმერთი?“ უფალი არ იყო მათ ფიქრებში.“

„ვფიქრობდი: ‘ნეტავ იმათ, ვინც ამგვარად აბანდებს თავის სახსრებს, შეეძლოთ თავიანთი გზის დანახვა ისე, როგორც ღმერთი ხედავს მას! ისინი აგროვებენ დიდებულ შენობებს, მაგრამ რაოდენ უგუნურია სამყაროს მბრძანებლის თვალში მათი გეგმვა და განზრახვა. ისინი მთელი გულისა და გონების ძალებით არ იკვლევენ, როგორ შეიძლება ადიდონ ღმერთი. მათ დაკარგეს მხედველობიდან ეს — ადამიანის პირველი მოვალეობა.’“

„როდესაც ეს ამალღებული შენობები აღიმართა, მათი მფლობელები პატივმოყვარე სიამაყით ხარობდნენ, რომ ჰქონდათ სახსრები საკუთარი თავის საამებლად და მეზობლების შურის აღსაძვრელად გამოსაყენებლად. იმ ფულის დიდი ნაწილი, რომელიც მათ ასე დააბანდეს, მოპოვებული იყო გამოძალვით, ღარიბთა დათრგუნვით. მათ დაავიწყდათ, რომ ზეცაში ყოველი საქმიანი გარიგების ანგარიში ინახება; ყოველი უსამართლო გარიგება, ყოველი თაღლითური მოქმედება იქ არის ჩაწერილი. მოდის დრო, როდესაც თავიანთი თაღლითობითა და თავხედობით ადამიანები მიაღწევენ ზღვარს, რომლის გადალახვის ნებას უფალი აღარ მისცემს მათ, და ისინი შეიტყობენ, რომ იეჰოვას სულგრძელობასაც აქვს საზღვარი.“

„შემდეგ ჩემ წინაშე წარმოჩნდა ხანძრის განგაში. ადამიანები შეჰყურებდნენ მაღალ და ვითომდა ცეცხლგამძლე შენობებს და ამბობდნენ: „ისინი სრულიად უსაფრთხოები არიან.“ მაგრამ ეს შენობები დაიწვა, თითქოს კუპრისაგან ყოფილიყვნენ გაკეთებულნი. სახანძრო ტუმბოებს ვერაფერი შეეძლოთ განადგურების შესაჩერებლად. მეხანძრეებმა ვერ შეძლეს ტუმბოების ამოქმედება.“

„მეცნობა, რომ როდესაც უფლის ჟამი დადგება, თუ ამაყ და პატივმოყვარე ადამიანთა გულებში არავითარი ცვლილება არ მომხდარა, ადამიანები აღმოაჩენენ, რომ ხელი, რომელიც ძლევამოსილი იყო გადასარჩენად, ძლევამოსილი იქნება დასაღუპდაც. ვერავითარი მიწიერი ძალა ვერ შეაჩერებს ღვთის ხელს. ვერავითარი მასალა ვერ იქნება გამოყენებული შენობათა ასაგებად ისე, რომ მათ დაიცვას განადგურებისაგან, როდესაც დადგება ღვთის მიერ დადგენილი დრო, რათა ადამიანებს მიეგოთ მის კანონზე უგულებელყოფისა და მათი ეგოისტური პატივმოყვარეობისათვის.“

„არ არიან მრავალნი, თვით აღმზრდელთა და სახელმწიფო მოღვაწეთაც შორის, რომელნიც შეიმეცნებენ იმ მიზეზებს, რომლებიც საფუძვლად უდევს საზოგადოების დღევანდელ მდგომარეობას. ისინი, რომელთაც მმართველობის სადავეები უპყრიათ, ვერ ძალუბთ ზნეობრივი გახრწნილების, სიღატაკის, უპოვრობისა და მზარდი დანაშაულობის პრობლემის გადაწყვეტა. ამაოდ იღვწიან ისინი, რათა საქმიანი საქმიანობა უფრო მყარ საფუძველზე დააყენონ. ადამიანები მეტი გულისყურით რომ მოჰკიდებოდნენ ღვთის სიტყვის სწავლებას, იპოვიდნენ იმ პრობლემათა გადაწყვეტას, რომლებიც მათ აზნევს.“

„წერილი აღწერს ქვეყნის მდგომარეობას ქრისტეს მეორედ მოსვლის წინასწარ. იმ ადამიანთა შესახებ, რომელნიც ძარცვითა და გამოძალვით დიდ სიმდიდრეს აგროვებენ, დაწერილია: „თქვენ დააგროვეთ საუნჯე უკანასკნელ დღეებისათვის. აჰა, მუშაკთა საზღაური, რომელთაც თქვენი ყანები მოიმკეს, და რომელიც თქვენ

მოტყუებით დაუკავეთ, ღაღადებს; და მომკალთა ღაღადი შევიდა საბაოთ უფლის ყურამდე. თქვენ განცხრომით ცხოვრობდით ქვეყანაზე და თავნებობდით; გული გამოიკვებეთ, როგორც დაკვლის დღეს. მართალი დასაჯეთ და მოკალით; და იგი არ გეწინააღმდეგებათ.“ იაკობი 5:3–6.

„მაგრამ ვინ კითხულობს დროის სწრაფად აღსრულებადი ნიშნებით მოცემულ გაფრთხილებებს? რა შთაბეჭდილებას ახდენს ეს წუთისოფლის შვილებზე? რა ცვლილება ჩანს მათ დამოკიდებულებაში? არავითარი მეტი, ვიდრე ჩანდა ნოეს დროინდელი სამყაროს მკვიდრთა დამოკიდებულებაში. შთანთქმულნი ქვეყნიური საქმიანობითა და სიამოვნებით, წარღვნამდელებმა „ვერ გაიგეს, ვიდრე წარღვნი მოვიდოდა და ყველა წარიტაცა.“ მათე 24:39. მათ ზეციდან მოვლენილი გაფრთხილებები ჰქონდათ, მაგრამ უარი თქვეს მოსმენაზე. და დღესაც სამყარო, სრულიად უგულებელმყოფელი ღვთის გამაფრთხილებელი ხმისა, მიიჩქარის მარადიული დაღუპვისკენ.“

„სამყარო ომის სულით არის აღძრული. დანიელის მეთერთმეტე თავის წინასწარმეტყველებამ თითქმის მიაღწია თავის სრულ აღსრულებას. მალე აღსრულდება ის განსაცდელის მოვლენები, რომელთა შესახებაც წინასწარმეტყველებებშია ნათქვამი.“

ეკლესიისთვის მოწმობანი, ტომი მეცხრე, გვერდი მეთერთმეტე.